

# ARTS

## Alfons Borrell al complet

Mila Torres    fotografies: Imma Mas



*Alfons Borrell o la celebració del color* és el títol de l'exposició que es pot veure del 13 de març fins al 20 de maig de 2007 al Museu d'Art de Sabadell després d'haver estat exposada al Centre Cultural Metropolità Tecla Sala de l'Hospitalet del 16 de novembre de 2006 al 25 de febrer de 2007.

La intenció de la mostra és presentar una gran exposició retrospectiva del pintor en la que es poden veure obres dels seus inicis fins el 2006. D'aquesta manera es té una visió molt completa del treball realitzat per l'artista que, nascut a Barcelona el 1931, es va traslladar amb la seva família a viure a Sabadell el 1940. Ha efectuat tota la seva creació a la nostra ciutat.

Junt amb la mostra es presenta un catàleg amb nou textos, entre els que s'inclouen les crítiques realitzades per Juna-Eduardo Cirlot i Alexandre Cirici Pellicer el 1960. Conté així mateix la catalogació de l'obra. En conjunt es tracta d'un catàleg molt acurat en el que es troba molta informació sobre l'artista, així com la reproducció de tota l'obra exposada.

La creació que s'exposa es podria dividir en diferents apartats o compartiments segons l'època en la qual va ser feta i relacionar-la amb un estil artístic determinat que podria correspondre amb l'estil predominant del moment. Així podríem parlar d'obra figurativa, d'informalisme gestual, de pintura espacialista, de minimalisme, del nou realisme francès, d'abstracció postpictòrica... I podríem tenir una idea més o menys clara d'on es podria incloure la pintura d'Alfons Borrell, tasca aquesta a la que tots els historiadors de l'art i crítics som bastant

addictes, la qual cosa no és en absolut criticable. Però després d'haver llegit els textos del catàleg, no crec que aquesta feina sigui necessària.

Per tant, quines sensacions provoquen aquestes obres? Què pot experimentar l'espectador davant d'elles? Què és el que ens diuen?

Evidentment, cada espectador tindrà unes respostes pròpies i cap serà absoluta ni tindrà el valor de ser millor que les altres. Totes tenen el seu pes significatiu.

Per a mi són obres que no volen ni pretenen definir, sinó suggerir. Amb aquesta suggestió poden provocar sensacions molt diverses en el públic. La figuració no hi és totalment absent ja que podem trobar una lletra "R" i insinuacions de figures geomètriques –rectangles, triangles -. En algunes teles hi predomina d'una manera molt clara el gest, un gest fort, rotund i contundent. Crec observar una importància del tot per sobre de les parts; presenta superfícies netes de colors purs, formes simples, quan hi són i un interès quasi sempre no referencial, no només dins de la composició del quadre, sinó també degut a què els títols de les obres són simplement l'any en el que han sigut efectuades. En concret, a partir del juny de 1976 va començar a titular les seves obres amb la data exacta de la seva finalització. Hi ha un interès pels plans i per les línies que poden travessar tota la creació o quedar-se en un espai reduït i limitat.

En ocasions introdueix el collage, un tros de tela monocroma enganxada en la seva pintura.

No hi ha un desig per part de Borrell de voler expressar els seus sentiments, de reflectir la seva interioritat, sinó que vol (al meu parer) que el quadre sigui interessant dins la simplicitat, l'ordre i la claredat.

L'obra se'ns presenta com un estímul intel·lectual que ens porta a pensar amb la mirada, a entendre un espai d'absències sense limitacions creat amb tons monocroms i amb pinzellades en ocasions difícils de distingir. ●

